

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Primus. Breuis deductio eorum quae eueniunt in praxi toto statu
vnionis durante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

illius vsu conformiter ad suum statum vnionis, prout ille incipit, proficit, & perficitur, ac secundum notabiliores vicissitudines (paraphrastice descriptas) cooperari addiscat: præsertim cum ad mediam regionem status vnionis pertigerit; hic autem consequenter ponitur,

I. Breuis deductio eorum quæ eueniunt in praxi toto statu vnionis durante.

II. Propria operatio, quamdiu anima in infimo vnionis versatur, est transitus in libertatem spiritus per susurrium mysticum.

III. A fundo obscure ponderoso oportet se expedire; sed non ab essentiali interna quiete.

IV. Non amplius procedere potest mysticus vt primum operans.

V. Alleuatio quæ fit versus spiritum licet augeatur, eius tamen fructio adhuc improprietate est.

VI. Nisi appetitus fruendi alleuietur secundum spiritum, facile contingit relapsus ad radium fundi.

VII. Circa regionem spiritus aduertitur lumen mysticum.

ARTICVLVS PRIMVS.

Breuis deductio eorum quæ eueniunt in praxi toto statu vnionis durante.

Fili hominis putasne viuent a ossa ista, & dixi, Domine Deus tu nosti. & dixit ad me, vaticinare de ossibus istis. & dices eis, ossa arida audite verbum Domini: hæc dicit Dominus Deus ossibus his. ecce ego introducam in vos spiritum, & viuetis. & dabo super vos nervos, & succrescere faciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem, & dabo vobis spiritum, & viuetis. Ac si diceret, o pia anima, sicut propter ossum nimiam nuditatem, ariditatem, & dissipationem, impossibile videtur, vt reuiuiscerè possint, & in ordinem priorem componi, nervis, & carnibus reuolueri, ac spiritum, integramq; vitam recipere; ita quoq; vsu venire solet apud animam piam in statu priuationis, vsq;

a Ezech. 37.

ad medullas ossium, & paulò minus quam ex toto consumptam, ita vt ipsamet vltiorem progressum sibi impossibilem imaginaretur. donec in hoc statu vnionis, paulatim spe interioris perceptionis erigatur, lumen, & amorem suscipiat, & à spiritu diuino in pedes erecta, stet fortior, ac cum lobo nouissimis suis magis quam principio eius benedicatur; cum eo tamen, vt sicut luna, in initio dum crescit, videri non potest, eo quod luminis nihil recipiat, quousq; aliquantulum, & quidem ex obliquo soli opponatur; ita quoq; in initio status vnionis pia anima modicum accipiat. quamuis enim per gratiam mysticam modi supernaturalis, & inhabitantem spiritum diuinum renata sit, & luminis diuini capax; hoc ipsum tamen nondum apparet. nisi cum in initio

Z 3

pat-

paulatim ab habitis tenebris quasi cæcutiens, vidit nonnihil luminis; in medio autem, & progressu tanquam luna crescens, in lumine proficit; in fine verò, cum ad plenum, ac summum vnionis pertigerit, toto se luminosa fit: cum eo tamen etiam, vt licet luminosa cum luna efficiatur, hoc nihilominus non fiat ita perfectè, quin tenebrarum aliquas referuet maculas, & tempore suo iterum ordinatè decrescat, & accrescat.

Et idè etiam pia anima toto statu vnionis durante, non omnino à relapsu ad soleitatem, & carentiam proprii spiritus, expediri potest. donum enim intellectus (quod in statu vnionis mysticus consequitur) iudicium tantum perficit per simplicem perceptionem veritatis, cum sit habitus principiorù, & capax redditur, vt ad intima eorum penetret, quæ in spiritu videntur, & dicuntur, vtq; rationibus æternis, & conspiciendis, & consulendis inhereat: non tamen ea efficacia, & amoris abundantia, quæ in vires inferiores tam copiosè redundet, vt interruptionem bene afficietia, & carentiam eius, seu spiritus proprii soleitatem non incurrat. & hoc ipsum etiam quando in summo status vnionis fuerit; sicut & à sua plenitudine luna deficit: quoadusq; in statu Transformationis, tota pellucida ex dono habitus supernaturalis sapientia, ad instar solis luceat in virtute sua, non habens maculam; aut luminis, aut dilectionis adæquatè deficientiam. sicut ergò post aliquam interioritatem acquisitam per status meditationis, & aspirationis;

a Psal. 36. b Job. 4.

in statu contemplationis pro prima eleuatione, & quæ naturali modo operandi contingebat, ante hanc priuationem rigorosam ad superiora conscenderat: in statu autem priuationis, vsque ad infima quæque descenderat. ita modo ab inordinato amore depurata, de nouo in hoc statu vnionis eleuari incipit; ita vt totus status vnionis sit, primus ascensus modi supernaturalis, in quo ab infimis per media ad summum tandem procedit. interea verò o pia anima, quamdiu in infimo status vnionis versaris, & quoadusque in spiritu viuens educat a quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum tanquam meridiem, subdita esto Domino, & ora cum iam verò dictis ijs, quæ in communi fiunt, ad specialia descendendum erit,

Propria operatio, quam diu anima in infimo vnionis versatur, est transitus in libertatem spiritus per susurrum mysticum.

ARTICVLVS SECVDVS.

AD me dictum est verbum b absconditum, & quasi furtiuè suscepit auris mea venas susurrj eius. Ac si diceret, o pia anima, vt cognoscere possis interiorem præsentem tuam constitutionem, recogites velim infirmum aliquem graui morbo annis aliquot laborantem, & tandem ita viribus destitutum, vt nullum vsum sui corporis amplius habeat; sed tantum in eo adhuc se viuere ita sentiat; vt tamen se sanandum vix credat. vndè si medicus illi spem conualescentia dederit, tum profectò quasi verbum